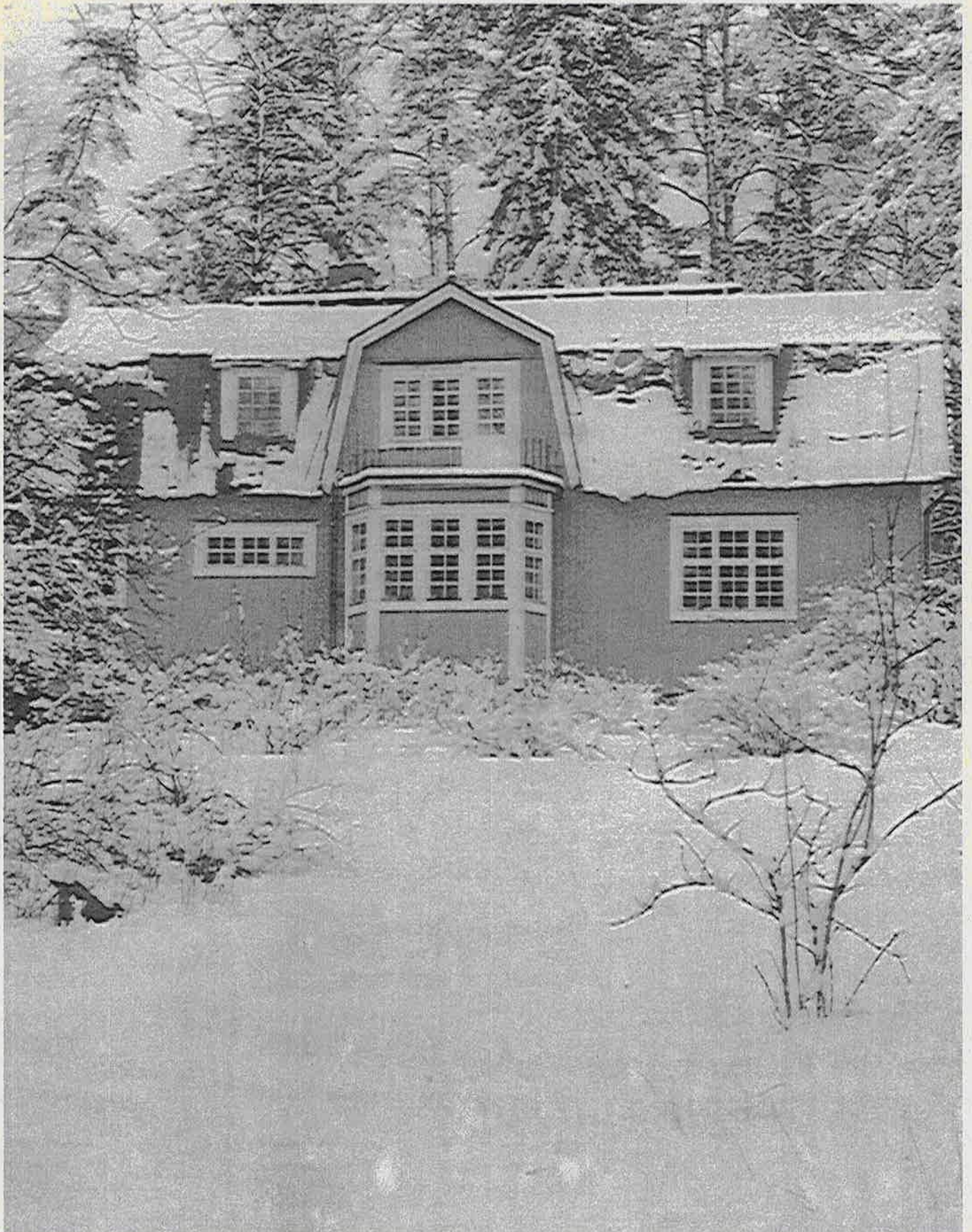

Lintunen

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tiedotuslehti

Nro 4/96
Joulukuu

Puheenjohtajan palsta

Kunnallisvaalit ovat onnellisesti ohi. Lintuvaaran osalta vaalin tulos oli kohutuullinen, sillä valtuustoon valittiin kaksi lintuvaaralaista: **Markku Markkula** ja **Kalevi Onnela**. Toivotan molemmille menestyksellistä valtuustotyöskentelyä. Molemmat ovat jo viime valtuustokaudella toimineet ansiokkaasti Lintuvaaran hyväksi, joten meidät muistetaan kunnan toiminnassa seuraavankin valtuustokauden aikana.

Espoon budjetti ensi vuodelle ei ole Lintuvaaralle mitenkään hyvä. Lintuvaarantien tai muiden Lintuvaaran kaupungin kunnostukselle ei ole varattu rahojakaan. Tuntuu siltä, että Espoon johto toteuttaa vain näyttäviä tietyömaita kuten

Länsiväylän perusparannuksen ja Kehä kakkosen. Näiden lisäksi uusille alueille on rakennettava tarvittavat kadut ja tiet, joten vanhat alueet jäävät kunnostamatta. Sama tuntuu pätevän laajemminkin: Kehä ykkösen parannustyöt Espoon alueella jäävät Kehä kakkosen jalkoihin. Helsingin puolella Kehä ykköstä on parannettu ainakin 15 vuoden ajan; Espoon puolelle on tehty vain pieniä korjauksia. Menemme 10.12. Tielaitoksen Uudenmaan piirin uuden johtajan **Hintikan** luokse kertomaan tosiasioita Kehä ykkösestä ja kakkosesta. Tuntuu siltä, että valtion elimissä asialliset perustelut Kehä kakkosen jatkamista vastaan kuunnellaan.

Postipalvelut paranevat

Postin pois lähtö Lintuvaarasta on siis tosiaan, "kehitystä" ei voinut estää. Toisaalta olisiko kukaan muutama vuosi sitten voinut kuvitella, että saamme postin palveluja myös sunnuntaisin ja iltaisin. Käyttäkäämme uutta postiamme ja siinä sivussa elintarvikekioskia: kesällä kerätty adressi postipalvelujen säilyttämiseksi velvoittaa meitä siihen!

Lintuvaaran profiili

Monet Espoon asuma-alueet nostavat profiiliaan lisätäkseen alueensa arvostusta ja viihtyisyyttä. Alueelle tärkeätä on jokin kohta, johon se voidaan mieltää: tori, kaupan piha, rukoushuone, kylän baari, kartanon päärakennus tai mikä tahansa keskeisellä paikalla sijaitseva kohde. Lintuvaarassa tällainen kohde oli Paulakosken kauppa hiekkaisine pysäköintialueineen. Kyseinen alue on säilytettävä arvoisessaan käytössä eikä siihen saa rakentaa esimerkiksi kerrostaloja! Lintuvaaran profiiliin kohottamiseksi voisi Omakotiyhdistys yhdessä kaupungin kanssa ideoida jonkin maamerkin tms. joka pystytettäisiin Lintuvaarantien varteen Paulakosken lähelle. Länsiväylä-lehden mukaan Nöykkiön ollaan puuhaamassa tämänkaltaista hanketta. Piristys ankeaan "kauppojen lopettamis ja Kehä II" -arkeen olisi paikallaan!

Lopuksi toivotan katkille Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta

Raimo Salminen.

Vuonna 1996 Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen johtokuntaan kuuluvat:

Sirkka Häggqvist	siht.	Päivilinnuntie 4	541 394
Laina Kuokkanen		Punavarpusentie 21	517 202
Henrik Lindholm		Lintuvaarantie 101	546 050
Kalevi Onnela	vpj	Pensaskertuntie 1 B	547 1480
Arja Pihlajisto		Hämeen kyläntie 29 B	544 502
Esko Roininen		Peukaloisen polku 1 A	514 005
Hannu Räsänen	taloud.hoit.	Sininärhentie 2	519-260
Raimo Salminen	pj	Keltasirkuntie 14 A	543 630
Leena Schmidt		Paikkalinnuntie 5	545 572
Jukka Sulku		Yölinnuntie 5	545 390
Kari-Jukka Valtonen		Sinirinnantie 9-11 B	546 618

040 5457 502

Lintunen -
Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti ilmestyy neljästi vuodessa: helmikuussa, toukokuussa, syyskuussa ja joulukuussa.
Toimituskunta:
Arja Pihlajisto, puh. 544 502, Sirkka Häggqvist, Raimo Salminen
Levikki: 1200 kpl

Ilmoitustaulut omakotiyhdistyksen tiedotteita varten ovat SPAR-kaupassa Vallikadun ja Lintuvaarantien risteyksessä ja Galleriassa K-kauppa Leppälinnussa
Taitto: Masa Pulkkinen, Arja Pihlajisto / Prestige Marketing Oy
Painopaikka: Monila Oy, Sörnäisten rantatie 27, 00500 Helsinki

Taas vuosi takanamme on

Syksyn yksi tapahtuma oli tuplavaalit, joista kunnallisvaali oli mielestäni Eurovaalia tärkeämpi, ainakin tavallisen ihmisen kannalta. Allekirjoittanut sai osakseen äänestäjien luottamusta niin paljon, että uusi neljän vuoden valtuustokausi on alkamassa. Kiitos luottamuksesta, yritän olla luottamuksen arvoinen. Lintuvaara-Mäkkylä-Uusmäki sai siis jälleen kaksi valtuutettua. Leppävaara mukaanlukien luku on jo 8-9, riippuen paljonko varavaltuutetut pääsevät töihin. Leppävaara-seura ja Lintuvaaran omakotiyhdistys ovatkin luvanneet pitää valtuutettujen kanssa vuoden alussa aivoriihen alueen yhteisistä asioista.

Demarit saivat Lintuvaaran-Mäkkylän-Uusmäen alueelta yhteensä 475 ääntä. Viimeinen demari pääsi Espoossa valtuustoon 264 äänellä. Hieman enemmän keskittämistä ja kulmiltamme olisi mennyt läpi yksi valtuutettu lisää.

Lintuvaaralaisten v:n 1996 tilit eivät ole tasapainossa Espoon kanssa. Luulen, että annoimme enemmän kuin saimme. Kadut ja kevyen liikenteen väylät,

bussipysäkit, osittain katuvalot jne odottavat parantamista. Ainoastaan Pikkulinnunreitin länsipää saatiin kuntoon tien päässä tapahtuvan rakentamisen pakottamana. Lintuvaaran ojan (mistä sille nimi?) korjailuun oli rahaa, mutta taisi homma jäädä kesken. Muilta osin rahat kuluivat Leppävaara-Etelän kunnallistekniikkaan.

Lintumetsän kouluhanke säilyi kuitenkin hengissä ja rakentamiseen on rahat 1997 alusta. Lintumetsän päiväkotia sai tarpeellisen henkilökunnan. Leppävaaran terveyskeskuksen laajennus on putkessa ja lukion korjaus alkaa valmistua. Toivottavasti koulutuslautakunta ujuttaa Lintuvaaran ala-asteen korjauksen ja laajennuksen kärkeen kiireellisyyslistoillaan.

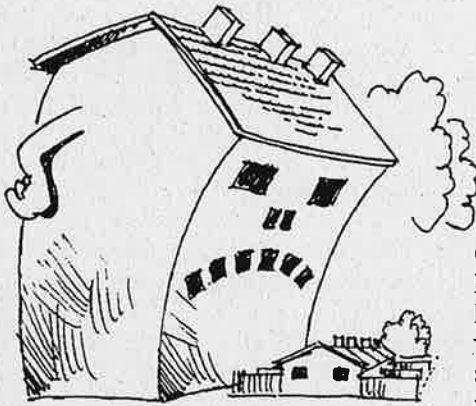
Kehä II:n jatkoa vastaan käytiin sitkeätä viivytystaistelua. Jatkon ottaminen yleiskaavaohjeisiin pomppi valtuustossa pöydältä pöydälle koko talven ja kun viimein päästiin kesäkuussa äänestämään, jäi jatko voimaan täpärästi kolmen äänen enemmistöllä. Kohta äänestyksen jälkeen tuli ympäristöministeriön päätös jättää Kehä II:n jatko vahvistamatta seutukaavasta. Jos tämä olisi ollut tiedossa aikaisemmin, olisi valtuustonkin päätös ollut hylkäävä.

Loppuvuotta kohden Tielaitos kiihdytti informaatiokampanjaansa Kehä II:n jatkamisen puolesta. Kampanjassa alkaa olla jo kansan höynäyttämisen tuntu, niin väritettyjä ja yksipuolisia ovat jätet "tiedot". Uusin jippo, ns. asukasystävällinen moottoritie, maksaisi Tielaitoksen mukaan yli 400 miljoonaa markkaa eli lähes kaksi kertaa alkupe räisen "kannattavan" version verran. Tällaisia rahoja ei tule löytymään ja joka ta-pauksessa niillä saisi Kehä I niin vetävään kuntoon ja hiljaiseksi, että Kehä II:n jatkosta ei tarvitsisi enää haikailla.

Yhdessä muiden asukasyhdistysten kanssa ajammekin tukkoisen Kehä I:n parantamista Leppävaaran kohdalla. Parantamisen yhteydessä voitaisiin tie panna tunneliin Mäkkylän kohdalla ja meluhaitat poistuisivat lähes kokonaan.

Ensi vuoteen käydään uudella innolla. Homman nimi on koordinoitu lobbaus. Omakotiyhdistys, valtuutetut, lautakuntien jäsenet ja aktiiviset asukkaat ajavat kutakin asiaa eri keinoin ja useita kanavia myöten samanaikaisesti, jolloin vaikutus kertaantuu. Omakotiyhdistyksessä yritämme panna kampanjoita tärkeysjärjestykseen.

Kalevi Onnela

Mistä ilmestyi "Berliinin muuri"?

Ohikulkijatkin ovat varmasti havainneet kummallisen rakennustyön vanhan elokuvateatterin tonttia vastapäätä Lintuvaarantien ja Pikkulinnunreitin kulmassa. Tontille rakennetaan asumisoikeusasuntoja sisältävä osittain kaksi, osittain kolmikerroksista taloa. Kummallista on, että talon kaksikerroksinen osa kohoaa korkeana tontinrajan pohjoispuolella puolella olevan As.Oy Espoon Lintupuiston uuden yksikerroksisen rivitalon olohuoneiden eteen. Näkymä asunnoista etelään on muuttunut Berliinin muurin varjoksi. On selvää, että mitään tällaista eivät Lintupuistosta asunnon hankineet voineet puolitoista vuotta sitten kuvitella.

Tilanne on seurausta asemakaavan muutoksesta, joka mahdollisti muurin rakentamisen. Omakotiyhdistys suhtautui nihkeästi koko kaavamutokseen, samoin kaupunkisuunnittelukeskus ja -lauta-

kunta. Tonttia silloin vasta havitellut grynderi sai kuitenkin ratkaisevan tuen nähtävilläolon jälkeen jätetystä asukkaiden kirjelmästä, jossa kaavanmuutosta puollettiin, vaikka muutostartista näkyi rakennusalan siirtäminen rajalle. Kun vielä rakennuslupakatselmuksen kutsu ei tavoittanut asunto-osakeyhtiön nykyistä hallitusta, tuli rakennuslupakin lainvoimaiseksi ilman valituksia. Tilanne on varjoon joutuneille miltei katastrofi, mutta muuri tuskin siitä mihinkään enää siirtyy. Asukkailla on tunne, että heitä johdateltiin allekirjoittamaan väärä kirje.

Koska kaavoitustyö vielä jatkuu Lintuvaarassa ja kaavamutoksiakin varmaan tulee, olisi hyvä kirjelmien laatimisen yhteydessä ottaa yhteys omakotiyhdistyksen kaavatoimikuntaan.

Kalevi Onnela

Muistoja ja muistikuvia

Ennen sotia Harakan kylän, nykyisen Lintuvaaran, muodostivat muutamat omakotitalot ja kesähuvilat. Sotien jälkeen alueeseen lohkottiin Leppävaaran kartanosta rintamamiespalstoja. Talot ja väkiluku lisääntyivät vauhdilla.

Talot rakennettiin hartiapankki- ja talukoivoin, kukin resurssiensa mukaan. Koska tontit olivat varsin suuria, niin niihin raivattiin myös peruna- ja ryytimaata. Istutettiin marjapensaita ja hedelmäpuita. Saatu sato oli varsin tervehdullä lisää jokapäiväiseen ruokaan. Kaupasta ei kaikkea saanut, eikä aina ollut rahaakaan ostamiseen.

Kylän tiet rakennettiin lapio- ja hevospelein. Tienhoitokunnat vastasivat kunnossapidosta. Ja hyvin ovat kestäneet vielä tähän päivään asti! Muutama asvalttilokometri on tosin tullut pääväylille.

Parhaina vuosina kylässä oli varsin vilkas yksityinen bussiliikenne Helsinkiin – jopa 250 bussivuoroa vuorokaudessa! Tänä päivänä vuoroja on enää 26

arkisin, 18 lauantaisin ja sunnuntaisin 16.

Pensasaidat, pensaat ja puut kasvoivat ja kylästä tuli varsin miellyttävä ja viihtyisä asuinalue. Etenkin näin joulun tienoilla, kun lumi, joka silloin oli vielä vitivalkoista, peitti tienoon vaippaansa. Näky oli silmiä hivelevän kaunis. Kynttilät, lumilyhdyt ja ikkunatähdet lisäsivät ja syvensivät tunnelmaa. Ja arkihuolet heitettiin unholaan.

Aikaa myöten kylään tuli kauppvoja. Iso-Elanto, Pikku-Elanto ja kolme yksityistä kauppa: Jousen kauppa, Paulakosken kauppa, jonka pihassa oli *pankkiauto*, ja Talouskauppa. Walheinin mäen tuntumassa oli lisäksi muutama sekatavara-kauppa. Tänä päivänä palvelujamme hoitavat kaksi kioskia, kaksi parturia, kukkakioski ja pieni Spar-kauppa.

Väkiluku kasvoi ja lapset tulivat kouluikänsä. Alakoulu sijaitsi nykyisen Veräjapellon koulun paikalla olleessa punaisessa puurakennuksessa. Koulun johtajaopettaja asui koulun yläkerrassa

ja vahtimestari/keittäjäpariskunta alakerrassa. Yläkoulua käytiin nykyisessä Leppävaaran koulussa, jossa muuten sijaitsivat koko koulukompleksin mukavuuksilaitokset.

Kun tuli aika siirtyä oppikouluun, niin kas kummaa, lähin koulu sijaitsi Viherlaaksossa. Koululaisten määrän lisääntyessä saatiin vihdoin – kannatusyhdistyksen ponnistelujen turvin – oma oppari. Koulu toimi alkuun nykyisen Hippoksen paikalla, lähes urheilukentän laidassa olevassa viipalekoulussa. Kemiantunnit pidettiin upo uudessa Lintuvaaran koulussa ja käsitöitä opetettiin kansakoulun tiloissa. Viidennestä luokasta lähtien hoitui opiskelu uudessa Leppävaaran yhteiskoulussa (nyk. lukio).

Kylän perukoilta oli koulutie varsin pitkä, mutta turvallinen. Eihän silloin Lintuvaaranantiellä ollut 10 000 auton vuorokausiliikennettä. Silloin ei myöskään ollut järjestetty koululaisille taksi-kuljetuksia.

Mistähän muuten johtuu, että Espoossa koulut valmistuvat väkiluvun kasvun nähden aivan liian myöhään tai turvaudutaan viimeisenä konstina viipalekouluihin, kuljetetaan lapsia pitkiäkin matkoja sellaisiin kouluihin, joissa sattuu olemaan hieman löysempää?

Kylän kirkkona toimi Perkkaan kappeli ja nykyisen kirkon paikalla oli - lasten mielestä - ihanat kalliit ja mahtava hiekkakuoppa, jotka tarjosivat virikkeitä liikunta- ja ympäristönoppitunneille, ja vapaa-aikanakin.

Kylässä oli Työväentalo, jossa järjestettiin teatteri- ja elokuvaesityksiä sekä ohjelmallisia iltamia. Talo paloi, mutta sen tilalle rakennettiin talkoilla uusi talo, jossa toimii nykyään taidekoulu.

Toinen joukkoja yhdistävä keskus oli Kansantalo, jossa oli varsin vilkasta toimintaa. Nuorten suosiossa olivat etenkin lauantaitanssit. Siellä käytiin hieman kauempaakin katsomassa ja kuuntelemassa Vieno Kekkosta, Eila Pellistä, Lotto-tyttöä ja muita sen ajan suosittuja tähtiä. Nojattiin tietenkin retonkiinkin sopivan Keskiyöntangon tahdittamana. Talo on vieläkin ahkerassa käytössä.

Kylässä toimi myös hieno elokuvateatteri, jonne tultiin joukolla "eläviin" naapurikylistäkin. Etenkin Hämeenkylässä nuoret tulivat metsän halki jalkaisin Kino Luxiin. Kotimatalla taisi siten tulla verotetuksi kylän omenapuita. Ei sen pahempaa kuitenkaan.

VPK on aina ollut Leppävaaran ylpeys ja se toimii edelleenkin voimakkaasti ja näyttävästi. Tosin romattisen puutalon tilalla seisoo tänään tiilisiä kerrostaloja ja uusi, uljas VPK rakennettiin Vanhan maantien ja Turuntien väliseen maastoon. Talo on valkoinen ja rapattu, josta vanhan ajan romantiikka on kaukana. Henki ja harrastukset ovat sentään säilyneet.

Paikkakunnalla toimii useita eri yhdistyksiä ja järjestöjä, jotka ovat viimein huomanneet, että jotain on tehtävä, jos aiotaan säilyttää kylämme toimivana.

Yksi vanhimmista ja toimivimmista on nykyinen Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry. Yhdistys aloitti toimintansa Leppävaaran Huvilanomistajien Yhdistys ry -nimisenä. Se merkittiin yhdistysrekisteriin 25.4.1941, joten se on Espoon kolmanneksi vanhin kotiseutu-

yhdistys. Vuonna 1975 nimi muutettiin Leppävaaran-Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:ksi ja nykyiseen nimeen päädyttiin vuonna 1987.

Liity mukaan yhdistykseemme (jos et jo ole!) ja tule vaikuttamaan alueemme asioihin. Jäsenmaksumme on vain 35,-/perhe. Toimitaan yhdessä ja yritetään säilyttää se mikä on vielä säilytettävissä. Tai parannetaan, mikä mielestämme parannusta kaippaa!

Hyvän joulun toivotuksin Eino Leinon sanoin:

*Oi joutuos kirkkabin jouluyö,
oi syntyös sydämihin,
oi syntyös syömehen jokatseen,
joka tutkivi: mistä? mihin?*

Esko Roininen

Glimsin talomuseossa, Glimsintie 1, Jorvin sairaalaa vastapäätä, on 15.11. avattu näyttely, jossa on oivallinen tilaisuus tutustua Espoosta löytyneisiin esihistoriallisiin esineisiin. Näyttelyyn on myös erinomaisesti dokumentoitu Espoon muinaismuistojen löytöpaikat, vanhat asutus- ja vesialueet yms. Glimsissä on myös mahdollisuus itse jauhaa viljaa jauhinkivillä tai hioa kivityökaluja. Näyttely on auki tiistaista perjantaihin klo 10-16, lauantaisin ja sunnuntaisin klo 12-16 maaliskuun 1997 loppuun. Pääsymaksu on aikuisilta 10 mk. Alle 12 vuotiaat lapset ja koululaisryhmät pääsevät sisään ilmaiseksi. Jos asuinpaikkasi menneisyys kiinnostaa, kannattaa käydä tutustumassa Espoon museon järjestämään näyttelyyn.

Muinainen Espoo

Glims talomuseo

Kanta-asukkaat muistelevat jouluja ja vähän muutakin:

“Maisteri antoi aina paperi- rahan!”

Voi sitä muistelemisen riemua, kun Kaija ja Kangas, Inga Kemppainen, Satu Konttinen ja Arvo Kortevuo koontuivat kahvikupin ääreen marraskuisena aamuna! Yhteisiä muistoja heillä on jo viimeistään 50-luvun alusta jolloin taloa rakennettiin tai oli jo rakennettu Harakkaan. - Inga jäi muuttokuorman kanssa linjanmäen liejuun, ei muuta kuin Kutilaisen hevonen apuun! Onneksi hetekat olivat mukana! Samoin kävi Kaijan ensimmäiselle lautakuormalle. Tie (nyk. Hämeenkylläntie) oli asukkaiden itsensä rakentama, eikä se alkuaikoina varsinkaan kestänyt pahimpia sateita. Vaikka hyvin tie pohjustettiin loppujen lopuksi, maisteri antoi kaataa puita ja nostaa ruosteantaa tien pohjalle, pihoista kerättiin kiviä. “Maisteri”, kartanon omistaja, maisteri Kaarlo af Heurlin on keskustelussa läsnä vähän väliä. “Vallan ihmeellinen mies” toteaa Kaija. Maisteri möi tontteja vain rintamamiehille, neuvoi ja auttoi rahoituksessakin. Neuvoi Kankaitakin hakemaan hypoteekkiyhdistyksestä lainaa. Vähän hajamielinen kyläläkin oli maisteri, muistaa Kaija. Hän piipahti usein Kankaalla kylässä - Kaija kun ompeli päivät pitkät kotosalla - mutta silloin tällöin unohtui hattu tms, josta Kaijan mies pääsi huomaamaan, että taas on maisteri käynyt! Maisterin maihinousukengät muistavat kaikki, niissä hän kylällä “römpsötti”.

Kylällä oli tekemisen ja auttamisen hyvä henki. Ammattimiehet auttoivat toinen toisiaan ja talkoilla tehtiin paljon. Tämän päivän harmaan talouden jahti-

Kuvassa vasemmalta: Satu Konttinen, Arvo Kortevuo, Arja Pihlajisto, Kaija Kangas ja Inga Kemppainen

miehillä olisi tainut olla hyvät apajat! Paikalla olevat muistelijat muuttivat Kalliosta tai Mannerheimintieltä Harakkaan ja kiire oli päästä omaan taloon. Kun yksi huone oli valmiina, muutettiin jo. Saunassa saatettiin käydä naapurissa pientä korvausta vastaan, ellei omaa ollut. Viimeinen saunavuoro lauantaina saattoi alkaa vasta yhdeltätoista. - Vaikka kylällä oli parhaimmillaan 17 kauppaa haettiin tinkimaitoa kartanolta. Munia sai Muna-Maijalta, jonka kaikki muistavat värikkäänä persoonana. Luontaistaloutta siis! Olisipa vieläkin mukava poiketa taloissa ostoksilla ja muutenkin rupattelemassa. Nyt ei ole maitotaloja, eikä sen puoleen kauppojakaaan. Onkohan kehitys mennyt asukkaiden kannalta ollenkaan hyvään suuntaan?

Joulut olivat aina valkeita. Tai ei aivan aina. “Vuonna 1957 ei ollut lunta”, muistaa Kaija. Joulukuusi haettiin aina lähimetsästä. Ei siihen lupia kysely, niin itsestäänselvää se oli. Kaikki hakivat. Ruuat laitettiin jouluksi itse. Kinkku oli kunnon kokoinen. 14 kiloa esimerkiksi oli aivan normaali kinkku - ja mitä rasvaisempi sitä parempi. Ruuat säilytettiin verannalla ja ulkona. Kaija muistaa, että hänen perheensä sai ensimmäisen jääkaapin vuonna 1957. Samana vuonna tuli Konttiselle televisio, kertoo Satu. Ensimmäisen television ääreen kerääntyivät kyläläiset mielellään ohjelmiä katsomaan! - Punaiset omenat ja karkit kuuluivat joulun herkkuihin jo varhain. Pihlajiston Arja, joka myös oli muistelemassa, muistelee, että hänen

“ensi-karkkinsa” olivat kuivattuja porkkananlastuja. Lahjat olivat usein itse tehtyjä pyjamia, sukkaa, lapasia, karkkeja.

Arja muistaa että hänen isänsä oli eräänä jouluna onnistunut ostamaan paistipannun ja laittoi sen joulupakettiin. Aidin mielestä se ei ollut mikään sopiva joululahja - meinasipa tulla pannulla päähän, muistelee Arja. Auttamisen henki tuli erityisesti jouluna esiin. Tarpeessa oleville perheille kerättiin rahaa ja tavaraa. “Maisteri antoi aina paperirahan tällaiseen keräykseen”, muisteltiin.

Alkuaikoina tietä ei aurattu, vaan aamulla toivottiin, että joku olisi jo tehnyt jäljet, joihin olisi helpompi astua. Kaija muistaa vielä erään joulunalus-episodin. Hän oli potkukelkkareissulla Jääskeläntien Elannossa. Kotimatalla Tuomelan kartanon hevoskusi tönäisi Kaijan ja kelkan maahan niin, että maidotkin kaatuivat. No, hevosenomistaja korvasi vahingon kahdella sadalla markalla, joten ei siitä paha mieli jäänyt.

Liikenteessä oli siis omat vaaransa jo tuolloin vaikka autoja ei niinkään ollut. Arvo taisi saada läsnäolijoista ensimmäisen auton, vuosi oli 1956. - Vaikka elämässä oli paljon hankaluutta ja epä-mukavuutta, puutettakin, niin yhteishenki, auttamisen mieli oli varmasti aito ja kantaa muistelijoita vieläkin. - Voisimmekohan me oppia jotain siitä?

Leena Schmidt

TEAM CITY

Nuoret Ungdom
Katutyö-Gatuarbete

TEAMCITY LEPPÄVAARA SPR Kehä- Espoon osaston katutyöryhmä

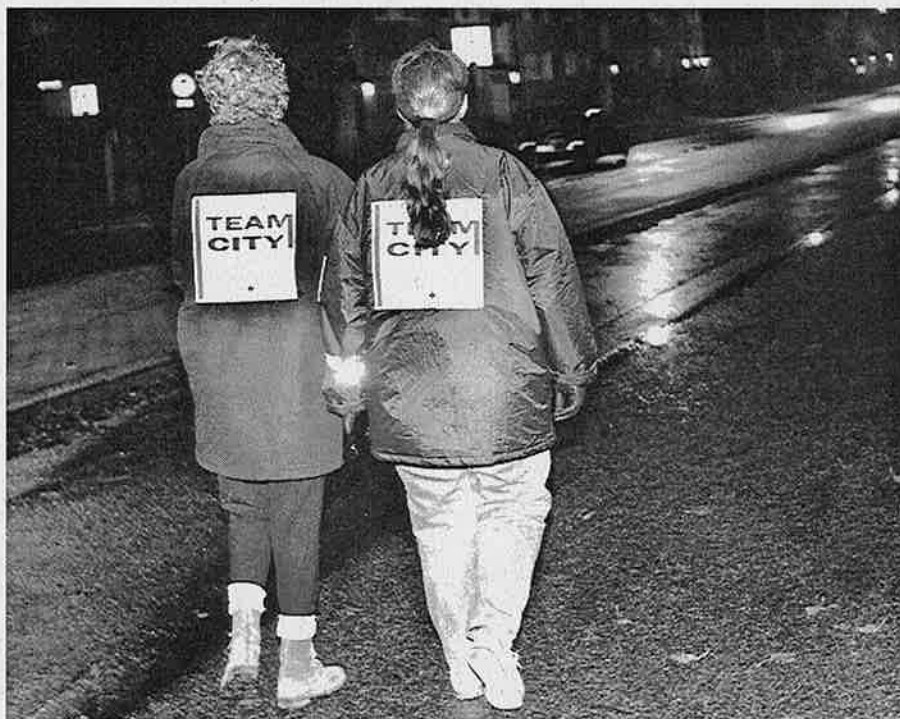
Aloitimme Suomen Punaisen Ristin katutyön tekemisen Leppävaaran alueella, koska SPR:n Kehä-Espoon osaston jäsenet olivat kuulleet eri tahoilta huolestumista nuorten päihteiden käytöstä ja häiritsevistä käyttäytymisistä varsinkin Leppävaaran keskustassa.

Toimintamme käynnistyi purevan kylmänä perjantaina 26.1.1996. Aluksi toimimme kahden tuiskuja pelkäämättömän naisen voimin. Tarkoituksenamme oli selvittää Leppävaaran alueen nuorten kokoontumispaikkoja ja tehdä tunnetuksi toimintaamme nuorten keskuudessa. Kauan ei tarvinnut kaksin toimia, kun ryhmä alkoi kasvaa. Ryhmäämme kuuluu tällä hetkellä n. 15 aktiivisesti toimivaa naista ja miestä, joiden ikä on 18 - 52 vuoden välillä. Vaikka teemme katutyötä tosissamme, niin silti emme ole ryppyotsaisia ja huumorintajuttomia. Toivomme saavamme jatkuvasti lisää 18 vuotta täyttäneitä jäseniä ryhmäämme, jotta tämä vapaaehtoistoiminta ei kävisi kenellekään liian raskaaksi.

Toimintamme alusta lähtien olemme pitäneet yhteyttä Leppävaaran nuorisotalon henkilökuntaan ja siellä käyviin nuoriin. Nuorisotoimi on antanut tuensa vapaaehtoisen katutyöryhmämme toiminnalle. Yhteistyötä teemme myös nuorisoneuvojan ja lähipoliisin kanssa sekä pyydetessä vierailimme kouluilla vanhempainilloissa.

Katutyöryhmä partioi perjantai-iltaisain ja öisin koulujen lukukausien aikana. Tarkoituksenamme on olla turvallisenä aikuisena nuorten keskuudessa ja pyrkiä ehkäisemään nuorten "hölmöilyjä", joilla saattaa olla leimaava vaikutus henkilön koko loppu elämälle. Ryhmämme osallistuu myös Espoon alueella järjestettäviin nuorisoperaatioihin.

Vajaan vuoden toiminnalla TeamCity katutyöryhmä on vakiinnuttanut toimintansa Leppävaaran alueella. Nuoret tulevat mielellään juttelemaan ja kysy-

mään neuvoja arkaluonteisimmistakin asioista. Viranomaisyhteistyö on lähtenyt hyvin käyntiin ja varmasti tiivistyy toiminnan jatkuessa.

Haaveenamme on saada SPR:n Kehä-Espoon osaston muillekin keskeisille alu-

eille, esim. Kilo, Karakallio jne, toimivat katutyöryhmät olemaan nuorten tukena ja tarvittaessa neuvonantajana. Tässä vapaaehtoisessa työssä nuorten vanhemmilla ja muilla aikuisilla on erittäin merkittävä rooli.

Auli Böök

■ Espoon työväenopisto Leppävaara järjestää kurssin

■ SEIKKAILE NUOREN MAAILMAAN

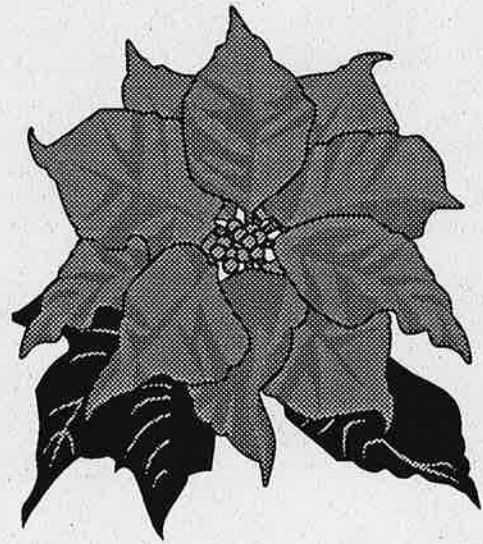
■ Kenelle? Kurssi on tarkoitettu nuorten vanhemmille ja 18 vuotta täyttäneille henkilöille, jotka ovat kiinnostuneita vapaaehtoistyöstä nuorten parissa.

■ Koska? 15.1 - 5.3.1997 keskiviikkoiltaisain (ei koulujen talviloma viikolla) 7 kertaa 3 tuntia.

■ Sisältö? • Nuoren kehitysvaiheet ja kohtaaminen • Päihteet ja huumeet • Ensiapu • Vapaaehtoisen oikeudet ja velvollisuudet • Viranomaistahojen ja eri järjestöjen esittelyä • Sosiodraama

■ Kurssin hinta 125,-

Sota-aika ja nuoruus

Vanha päiväkirja avautuu lähes itsestään kesäkuun 6:n päivän kohdalta v. 1939. Siihen on liimattu tuomen kukkaterttu. Menneiden vuosikymmenten aikana rutikuivasta tertusta on rapissut kukkia niin, että enää on jäljellä neljä. Kukatertun viereen olen kirjoittanut: "Pidän kamalasti Mikistä. Säilytän tämän tuomen oksan, kun hän antoi sen tänään minulle muistoksi." Mikki oli oikealta nimeltään Arvo ja hän asui entisen Valtatien (nyt Lintuvaarantie) ja Käentien (nyt Sinirinnantie) kulmassa. Hän kuului siihen vekaralaumaan, jonka kanssa koettiin kaikki lapsuuden ihmeet. Hänen perheensä muutti 1938 Laaksolahteen, joka niihin aikoihin tunnettiin vain Dalsvikina. Mikki oli veljen paras kaveri ja kiintynyt perä-Harakan toveriipiiriin. Niinpä hän tuli joka viikonloppu kuluttamaan aikaa kanssamme.

Kutsumanimensä Mikki sai siitä, että kerran kasteltuaan jalkineensa hän tuli joukkoomme katkaistuissa vilttitosuissa, nilkkojen ympärillä paksut sukan suut. Laihakinttuinen, kasvava poika polvihousuissa ja isoissa vilttitossun terissä oli mielestämme kuin sarjakuväsankari Mikki-Hiiri.

Aika kului ja syttyi sota. Lapsuuden poikakaverit tulivat vähitellen ikään, jolloin piti astua sotapoluille. V. 1941 Mikin ikä ei sitä vielä edellyttänyt, mutta hän lähti vapaaehtoisena ja joutui pian rintamalle. Aloin saada häneltä kenttäpostikirjeitä, joihin aina tietysti heti vastasin. - Joulun ja tammikuun vaihteessa sain kirjeen, jonka lopussa hän pyysi valokuvaani. "Jotta en kokonaan unohtaisi minkä näköinen olet", hän kirjoitti. Minulla ei ollut kunnan kuvaa itsestäni, mutta lähetin parhaan mahdollisen, myssypäisen, jotakin

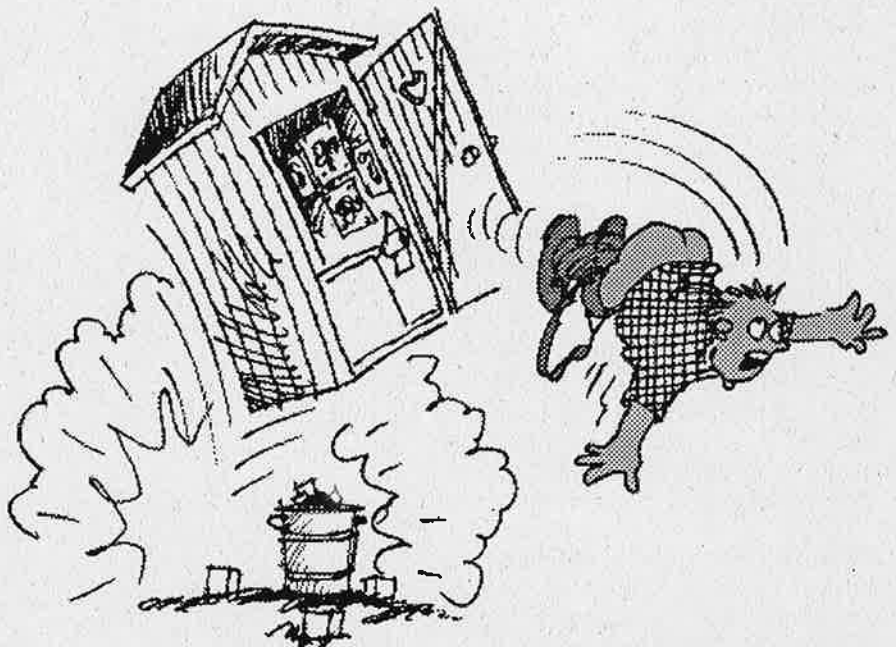
koululaislippua varten hankitun kuvan. Eräänä talvipäivänä Mikin äiti sai postissa paketin. Sen päällä luki "Kaatuneen jäämistöä". Sisällä oli pojan lompakko, jossa oli päällimmäisenä minun kuvani. - Mikki oli kuollessaan 18-vuotias. Minä olin silloin 17 v.

Suru koetteli niihin aikoihin ankarasti kyläämme. Olen päiväkirjassani käynyt kuin karttaa, talo talolta, läpi asukkaita ja luetellut, kuka mistäkin perheestä oli menettänyt sodassa henkensä. Pommejakin meidän kyläämme putosi. Olen 2.11.1941 kuvannut kyläämme pommitusta sinä iltana: "Siinä seisoomme yhtäkkiä tuli taivas valoisaksi ja kuului mahdoton rytinä ja sen jälkeen nousi savupilvi. Luulimme, että Taalikan pihaa putosi pommi, mutta kuulumme jälkeensä, että kaikkiaan on Leppävaaraan pudonnut 9 pommiä."

Taalikat asuivat Jääskeläntien varrella kalliolla, lähes meidän mökkiä vastapäätä. Se lähin pommi putosi kuitenkin Finnigin perheen rapun eteen nykyisen Pensaskertuntien varrella. Henkilövahinkoja ei tapahtunut, mutta heidän asuntonsa vaurioitui pahoin.

Kylällä kerrottiin siitä pommitusillasta tarinaa, jonka mukaan niillä tienoin asunut paikkakunnalla tunnettu mökin isäntä istui "puuseessä", kun sen eteen tuli pommi. Ukko lennähti housut kintuissa nelinkontin pihamaalleen. - Ilostta köyhänä aikana yritettiin tapahtumista löytää huumoriakin silloin, kun ei hullummin käynyt.

Sinikka Luja-Penttilä

PIHAKILPAILU

Espoon Kotiseutuyhdistysten Liitto (EKYL), jonka jäsen Lintuvaaran Omakotiyhdistys on, järjestää vuosittain piha-kilpailun jossain osassa toiminta-alueellaan. Ensi vuonna on vuorossa Suur-Lepävaara eli Lintuvaaran pihat voivat nyt osallistua.

Kilpailusarjat ovat:

1. **Omakotitalot ja paritalot**
  - a) paras perinteinen piha
  - b) paras uusi piha
2. **Rivitalo- ja pienkerrostalopihat**
  - a) yksittäiset asuntopihat
  - b) yksittäiset asuntopihat yhteisalueineen kokonaisuutena
3. **Kerrostalopihat**
4. **Yritysten sekä varasto- ja teollisuusalueiden pihat**

Kilpailu perustuu ilmoittautumiseen. Ilmoittajana voi olla pihan omistaja itse tai joku muu, esim. naapuri, kaupunginosayhdistys, yritys yms. Ilmoittajan on syytä varmistaa, haluaako ilmoitettava osallistua. Ilmoittautumisessa tulee käydä ilmi kilpailijan nimi, tarkka osoite ja puhelinnumero, sarja, johon kilpailija osallistuu sekä mahdollisen yhteyshenkilön nimi ja puhelinnumero. Ilmoittautumisia otetaan vastaan jo nyt osoitteessa:

Espoon Kotiseutuyhdistysten Liitto ry
Thurmannipuistotie 12A
02700 KAUNIAINEN

Kilpailussa on palkintona paitsi kunniaa myös rahapalkintoja. Kilpailun tuomaristo koostuu useista asiantuntijoista, jotka kesän aikana käyvät tutustumassa kilpailuun osallistuviin pihoihin. Tulokset julkaistaan syyskuussa 1997.

Maksatko mielestäsi liikaa kiinteistövero?

Jos kiinteistöäsi verotetaan mielestäsi kohtuuttomasti, verosta voi hakea vapautusta tai veron pienentämistä kirjallisesti Espoon kaupungilta.

Postita hakemus osoitteeseen:

Espoon kaupunginhallitus
Espoon keskusvirasto
02770 ESPOO

Verovapautusperusteet
(verotuslaki 125 §)

- 1) Veronmaksukyvyyn olennainen alentuminen sairauden, elatusvelvollisuuden, työttömyyden tai muun sellaisen syyn johdosta
- 2) Perheen elatuksen aleneminen verovelvollisen kuoleman johdosta.
- 3) Erehtyminen verosäännösten sisälöstä. Lisäksi edellytetään myös muita syitä vapautuksen tueksi.
- 4) Veron periminen on muusta erityisestä syystä ilmeisesti kohtuutonta.

Veron oikaisu

Laintulkinta- ja arvostuskysymykset (kiinteistön verotusarvon määrittäminen) selvitetään tekemällä oikaisuvaatimus sen veropiirin verotuksen oikaisulautakunnalle, jonka alueella kiinteistö sijaitsee. Espoossa sijaitsevasta kiinteistöstä oikaisuvaatimus tehdään Espoon veropiirin verotuksen oikaisulautakunnalle.

Veron lykkäys

Lykkäystä veronmaksuun haetaan lääninverovirastosta, mikäli veroa ei voida maksaa sen eräpäivänä. Muutoin maksamatonta veroa aletaan periä ulosottoteitse.

Lisätietoja

Lisätietoja antavat Espoon verovirasto ja haettaessa vapautusta lakimies Raili Holm, puh. 869 2395 sekä lakimies Olof Nyman, puh. 869 2389.

Esko Roininen

Talkootanssien tahdittaja Espoon Pelimannit esittäytyy

Laaksolahtelaisia ja muitakin espoolaisia on jo vuosikymmeniä ilahduttanut soitollaan aviopari Märta ja Ulf Bergström. Ulfin pääsoitin on hanuri ja Märtan rummut. Tässä "tiimissä" on kiinteästi mukana ollut myös Liisa Salin. He ovat soittaneet mm. Laaksolahden Huvilayhdistyksen juhannusjuhlassa ja muissakin sen tilaisuuksissa.

1970-luvun alussa Ulf säesti mm. Fallåkerin tanhuajia. Siellä syntyi idea, että Espooseen tulisi perustaa pelimanniyhtye. Idean isänä oli Walter Grenman. Näin sitten tapahtuikin. Syntyi yhtye nimeltä Esbo Spelmanslag 16.1.1975. Neuvottelujen jälkeen Espoon työväenopiston ruotsinkielisen osaston (Benita Åkerlund) yhdeksi opintopiiriksi otettiin kansanmusiikki. Kaikki pelimanniyhtyeen jäsenet tulivat mukaan tähän opintopiiriin, ja siitä lähtien tämä on toiminut ja toimii edelleenkin hyvin.

Ohjelmisto koostuu pääosiltaan suomenruotsalaisista ja skandinaavisista soitteista, salonki- ja seurataansseista sekä perinteisistä espoolaisista kappaleista. Viime vuosina on ohjelmistoon tullut yhtyeen omien jäsenten sävellyksiä. Sävellyksiään ovat antaneet Torwald Jungebrand, Jukka Tammisto (Syrjänen), Erkki Alanne, Jaakko Heikkinen, Aulis Kärkäs ja Jussi Tarkkanen. **Esbo Spelmanslag – Espoon Pelimannit** on tuottanut kaksi äänikasettia, Minnen – Muistoja 1980-luvulla ja Uutta espoolaista 1992, jossa yhtä lukuunottamatta kaikki ovat omia sävellyksiä. Espoon Kansanmusiikkikilta ry:n toimesta on julkaistu nuottivihot Uutta espoolaista I ja II, joissa on Espoon Pelimannien sävellyksiä.

Yhtyeen musiikillisina johtajina ovat toimineet Åke Grandell 1975–76, Sven Nygård 1976–77, Timo Koski 1977–84, Jussi Tarkkanen 1985–94 ja Marianne

Maans 1995 ja edelleen. Saatuaan rasitusvamman jousikäteensä tuuraa häntä hanuristi Pekka Pentikäinen. Kaksi viimeksimainittua ovat valmistuneet Sibeliusakatemian kansanmusiikkiosastolta. Yhdyshenkilöinä ovat toimineet Walter Grenman ja nykyisin Märta Bergström. Tahdin antajana koko toiminta-ajan on ollut Ulf Bergström, joka myös on toiminut vetäjänä johtajan poissaollessa.

Vakioesiintymisistä mainittakoon työväenopiston tilaisuudet, Pilpatus sekä Glimsin suvisoitto. Vuosittain on esiintymisiä kansanmusiikkitapahtumissa eri puolilla Uuttamaata. Helsingin juhla viikoilla ja Kaustisella on yhtye myös soittanut. Jäsenmäärä on pysynyt koko ajan noin 15–18 soittajana. Siitä lähes kolmannes on laaksolahtelaisia, sillä Bergströmien ja Salinin lisäksi nykyinen vetäjä Pekka Pentikäinen ja vuoden "noviisina" ollut Timo Luoma-aho ovat laaksolahtelaisia. Mainittakoon vielä, että kaikki jäsenet ovat aitoja pelimanneja eli kansanmusiikkikoja, kukaan ei ole saanut musiikillista koulutusta taiteellista johtajaa lukuunottamatta, eikä kukaan ole soittanut ammatikseen.

Pelimannitalo Espooseen

Espoon kansanmusiikkikilta ja Espoon kulttuurilautakunta ovat puuhaamassa pelimannitaloksi sopivaa vanhaa hirsirakennusta Espooseen. Toivottavasti Espoon päättäjiltä löytyy riittävästi kulttuuritahtoa ja varoja, että tällainen saataisi, sillä kansanmusiikin harrastus

Espoossa on laajaa ja taso korkea. Mainittakoon, että muutaman tuhannen asukkaan Kaustisilla on pelimannitalo toiminut jo yli kaksikymmentä vuotta. Siitä on kehittynyt todellinen kansanmusiikin keskus Suomessa. Kuten tiedotusveistä viime helmikuussa kuulimme, louhitaan siellä kallioon tilat uudelle monipuoliselle kansanmusiikkikeskukselle vanhojen rakennusten jäädessä edelleen myös kansanmusiikin käyttöön.

Espoo ei näissä asioissa ole ehtinyt edes jälkijunaan. Toivotavasti tilanne muuttuu. Pelimannitalolla olisi elvyttävä vaikutus espoolaiseen kansaa lähellä olevaan kulttuurielämään. Espoon kansanmusiikilla ovat vankat

vuosisataiset perinteet. Niitä on syytä vaalia. Kansanmusiikki ei häiritse ns. korkeampaa päivävastoin se täydentää sitä.

Vuosisadan alkupuolella eräässä kylässä oli suuret bäätansst, jotta yksi pelimanni soitti. Puolen yön tienoissa kuului ulkoa kova tappelunnujakk. Eräs vieraspatkkakuntalainen mies oli liian "läheisesti" tanssittellut kylän tyttöjä. Kateelliset pojat päättivät antaa tälle selkään. Eihän yksi mies kauan pärjännyt neljää vastaan, jotka satvat tämän lyödykst maahan. Ennen tajunnan sammumista hän ehti sanoa: "Älkää lyökö, olen pelimannin velti." Tappelu loppui heti, poika hoivailtiin kuntoon ja tarjottiin vielä ryyppykin.

Pelimanni oli korkealle arvostettu henkilö stihen aikaan. Hättä tanssitttiin aamuun asti, ja ne saattoivat joskus kestää jopa kolmekin päivää perätysten. Jos pelimanni olisi lähtenyt, tanssit olisivat päättyneet välittömästi. Pelimannin veljeäkään ei stis sopinut kaltoin kohdella.

Timo Luoma-aho

Joulupukki

P. J. Hannikainen.

Lapset: 1. Jou-lu-puk-ki, jou-lu-puk-ki, val-ko-par-ta van-ha uk-ki.

Ei-kö taak-ka päi-na sel-kää? Käypä tän-ne, em-me pel-kää:

Oot-han meil-le van-ha tut-tu, puuhkalak-ki, kar-va-nut-tu.

Tääll' on myöskin kil-tit lap-set, kirkas-sil-mät, sil-ko-hap-set.

Lapset:

2 Joulupukki, joulupukki,
valkoparta vanha ukki.
Vietä iltaa joukossamme
täällä meidän riemunamme.
Tervetullut meille aina,
käypä tänne puuta paina,
tai jos leikkiin tahdot tulla,
kahta haus Kempaa on sulla.

Joulupukki:

3 Kiitos, kiitos, kiltit lapset,
kirkassilmät, silkohapset.
Terve teille, pienokaiset
leikkiväiset, laulavaiset.
Hauska tääll' ois iltahetki,
vaan on vielä pitkä retki:
Kuusen luota kuusen luokse
mulla matkan suunta juoksee.

Lapset:

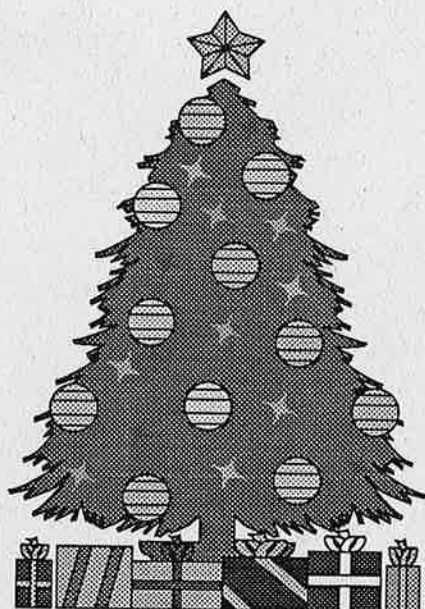
4 Joulupukki, joulupukki,
valkoparta vanha ukki.
Viivy vielä pieni hetki,
vaikka onkin pitkä retki.
Tässä tuomme sulle mettä
vilpoisaa kuin lähdevettä,
sitten jaksat pitkän tiesi
kulkea kuin aimo miesi.

Joulupukki:

5 Kiitos vaan nyt, kiltit lapset
kirkassilmät, silkohapset.
Täss' on teille muistiaiset,
pienet joulumaistiaiset!

Lapset:

Kiitos sulle, oiva ukki,
ystävämme joulupukki.
Taas kun päästään ensi jouluun,
tervetullut meidän kouluun.

Joulupuu on rakennettu.

Suomen kansan sävelmä.

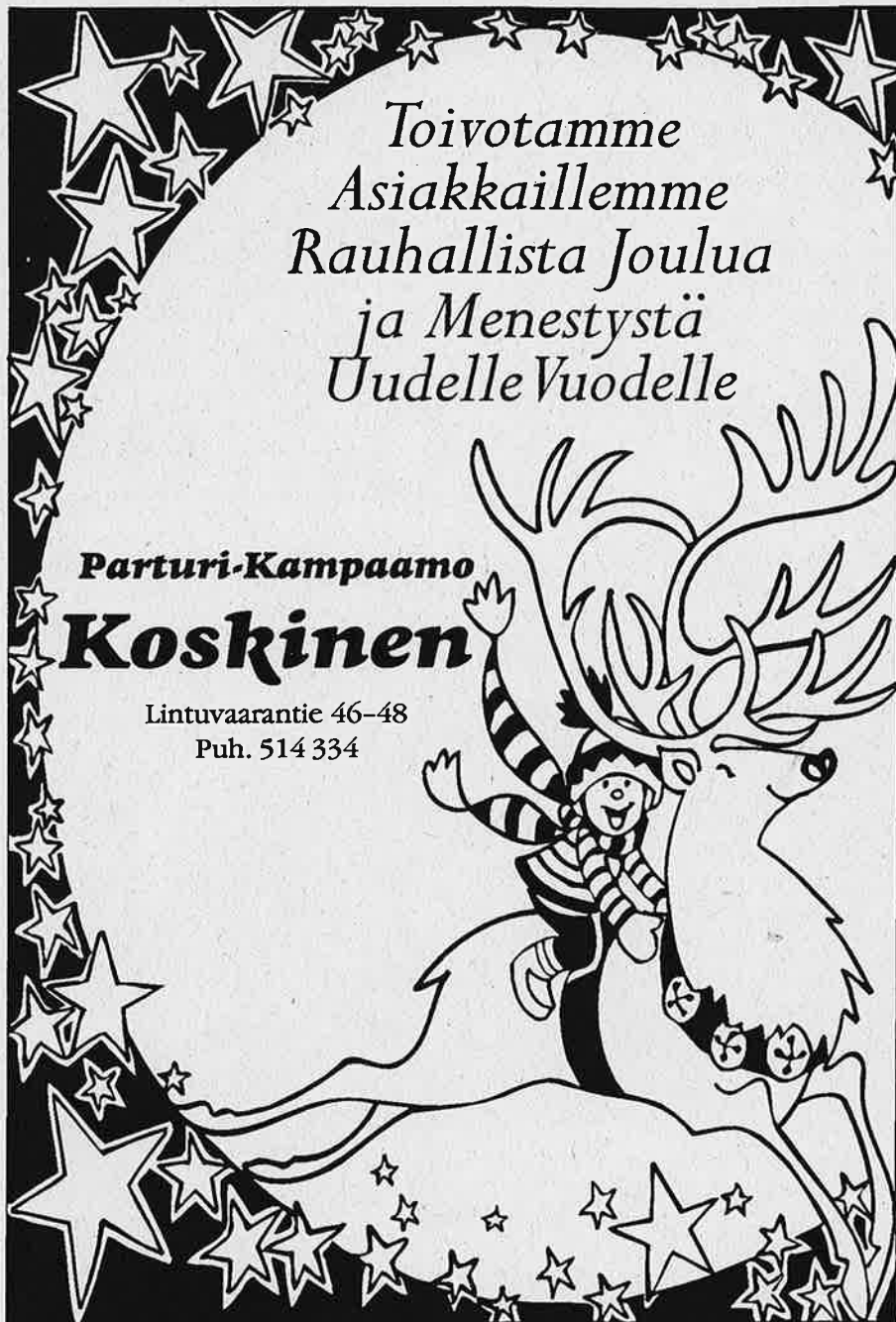

1. Jou-lu-puu on ra-ken-net-tu, jou-lu on jo o-vel-la.

Na-mu-si-a ri-pus-tet-tu om-pi kuu-sen ok-sil-la.

2 Kuusen pienet kynttiläiset
valaisevat kauniisti.
Ympärillä lapsukaiset
laulevat sulosti.

Toivotamme
Asiakkaillemme
Rauhallista Joulua
ja Menestystä
Uudelle Vuodelle

**Parturi-Kampaamo
Koskinen**

Lintuvaarantie 46-48
Puh. 514 334

**Lintuvaaran
postipalvelut
25.11.96 alkaen**

Lintuvaaran kioski
Lintuvaarantie 46-48
02660 ESPOO
puh. 510 2242

Postin palvelut saatavissa kioskin auki-
oloaikoina

**maanantai-sunnuntai
klo 10.00-22.00**

Kioskilta voit noutaa saapuneet paketit
ja muut kuitattavat lähetykset, lähettää
postia Suomeen ja ulkomaille sekä os-
taa postimerkkejä ja muita postitustar-
vikkeita.

Alueen nouto-, jakelu- ja kotiinkuljetus-
palvelu toimivat kuten tähänkin asti.
Kuljetustilaukset voit tehdä maksut-
tomasta palvelunumerosta 9800-9200.

Lähin pankkipalveluja tarjoava
postikonttori on

Leppävaaran posti
Leppävaarankatu 1
(Maxi)
02600 ESPOO
puh. 516 188

*Iloista Joulua ja
Onnellista
Uutta Vuotta*

*Kaikille
Lintuvaara-
laisille!*

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry.